

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

E zi de duminică, iar Eu, Domnul, Îl slujesc pe Tatăl Meu, Îi slujesc Tatălui și casei Sale în cer și pe pământ, căci Tatăl Meu lucrează pentru casa Sa, și tot așa și Eu lucrez, căci toate câte Tatăl grăiește și face, la fel și Fiul lucrează, și numai din Tatăl lucrează Fiul tot ce lucrează.

E zi de duminică și lucrez prin cuvânt, și se face faptă cuvântul Meu, așa cum și la facerea cerului și a pământului cuvântam și se făcea faptă tot ce cuvântam.

Pace ție, popor al cuvântului Meu! O, ce frumos, ce frumos este să am Eu popor și să cuvintez peste el, iar el să facă faptă din cuvântul Meu și să semene cu Mine în cuvânt și în faptă poporul Meu, că iată, e mult și e mereu de lucru pentru odihna lui Dumnezeu.

E zi de duminică, o, fiilor, și povățua Mea este peste voi. O, sculați-vă bine ca să lucrați voi lucrarea Mea, că rostesc peste voi acum binecuvântare mare pentru încă zece ani de carte de cuvânt al Meu, și pe care trebuie acum s-o ridicăm pe mâini în sus, spre Tatăl, și apoi s-o împărțim, fiilor. La patruzeci de ani după punerea temeliei cuvântului Meu pe vatra neamului român prin trâmbița Mea Verginica am ridicat sus prima carte, în care am așezat mult cuvânt al gurii Mele, cules în vreme spre a rămâne el scris și spre a mărturisi peste timp că Domnul a grăit și grăiește peste pământ și că are un staul zidit de El, un popor la care trage cu cuvântul Său când El cuvintează din cer pe pământ, și așa în anul 1995, după patruzeci de ani de cuvânt pe pământul român am ridicat în sus spre Tatăl prima carte, mult cuvânt din multa Mea grăire de patruzeci de ani. Au mai trecut apoi zece ani și iarăși, fiilor, am scos cu voi mai mult cuvânt din această fântână vie și am zidit cu el carte mare și am ridicat-o pe mâini sus spre Tatăl, căci am scos mult din râul Meu de cuvânt și l-am dat de știre peste pământ, iar acum, dacă au trecut iarăși încă zece ani, ridicăm încă o carte și scriem în ea de acolo de unde am rămas cu scrisul și până azi, fiilor, iar cărțile cuvântului Meu lucrează peste pământ, căci merge cuvântul, merge pe calea pe care merge omul și se întâlnește cu omul, și nimeni nu va putea spune că n-a știut, că nu știe de Domnul, Care grăiește din cer pe pământ în mijlocul neamului român, iar proorocul Daniel a spus încă din vremea sa despre cartea aceasta a cuvântului Meu că mulți o vor cerceta amănunțit și va crește știința în mintea și în inima omului, și mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula la auzul cărții cuvântului Meu și vor auzi ei glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris, iar poporul cel credincios va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în această carte.

Iată, este scris în prooroci de acest râu de cuvânt din vremea aceasta de la sfârșit și iese cartea cuvântului Meu deasupra, iese mereu, așa cum izvorul unei apei iese din stâncă și curge volburos și se arată curgând și mărturisind, și mulți se vor apleca și se vor spăla în acest râu și vor fi curățiți și albiți și lămuriiți, dar cei nelegiuți se vor purta ca cei nelegiuți în fața acestui susur de cuvânt, căci toți cei fără de Domnul, fără de lege, toți aceștia nu vor pricepe, și numai cei înțelepți se vor apleca și vor înțelege pe Dumnezeu, precum este scris.

Eu, Domnul, binecuvintez acum lucrarea voastră de pregătire a ieșirii cărții, fiilor, încă o carte de cuvânt, de acolo de unde am rămas cu cartea cea de acum zece ani, și se va adăuga acum aceasta și vom fi la zi cu lucrarea de mărturisire și șaizeci de ani de cuvânt vom scrie acum pe pământ cu cartea cuvântului Meu.

O, strângeți-vă mănunchi și lucrați, fiilor, că Eu, Domnul, voi lucra de sus și de jos și vă voi ajuta pentru ființa cărții și o vom ridica pe mâini în sus apoi și vom bucura pe Tatăl și-I vom mulțumi Lui, Celui ce ne iubește, măi fiilor, căci El este Cel ce M-a trimis pe pământ acum două mii de ani ca să Mă dau pentru viața lumii, și tot El M-a trimis și acum, tot pentru viața lumii M-a trimis și acum, că-i tot o iubire Tatăl, iar Eu sunt rodul Lui, și tot ca El lucrez, dar și Eu vă am pe voi rod, iar voi trebuie să lucrați ca Mine, fiilor, și să dăm Tatălui toată iubirea, toată munca pe care în numele Lui o lucrăm pe pământ, și se va ivi rodul acestei munci, care va aduce multă odihnă, multă bucurie, mult cer, măi fiilor, și mulți se vor scula spre această bucurie, așa cum

slăbănogul din Evanghelia pomenită azi bisericește s-a sculat la glasul Meu de peste el când am trecut pe lângă el, după ce mulți ani la rând a mers el la scaldătoarea cea care vindeca prin înger, că doar, doar se va găsi cineva să-l ajute pe el să coboare în apă la venirea îngerului și să fie vindecat, numai că mereu, mereu, altul era care intra în apă, iar el rămânea mereu pe mal și aștepta. Treizeci și opt de ani a stat acesta cu trupul slăbănogit, iar Eu i-am spus în ziua aceea: *«Scoală-te și umblă! Ia-ți patul și mergi la casa ta!»*.

O, câtă forfotă s-a stârnit între iudei în ziua aceea! Era sâmbătă în ziua aceea și ziceau iudeii către cel vindecat că nu-i este îngăduit din pricina sâmbetei să-și ia patul, dar el le-a răspuns: *«Cel Care m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis să-mi iau patul și să umblu»*, și toți se întrebau: *«Cine este omul care i-a zis lui aceasta?»*. L-am aflat apoi în templu pe cel vindecat și l-am rugat să nu mai facă păcat, ca nu cumva să-i fie lui iarăși și mai rău. El însă M-a dat apoi în vileag iudeilor că Eu sunt Cel ce l-am vindecat, și apoi iudeii Mi-au pus gând rău, învinuindu-Mă că fac sâmbăta ceea ce nu este îngăduit.

O, iată, fiilor, cei necredincioși sunt mulți și azi și sunt ei cei ce nu cred de la Dumnezeu. Dar cine sunt cei ce nu cred? Sunt cei ce lucrează fărădelegi, fiilor. Când vedeți necredincioși, voi să știți că prin necredința pe care ei o arată își acoperă fărădelegile lor, neascultarea lor de Dumnezeu și-o acoperă ei când spun că nu cred, dar își acoperă și neînțelepciunea când nu știu altceva decât să spună că nu cred pe cele ce Eu le cobor astăzi din cer spre împlinirea lor pe pământ.

O, nu tot așa este cu cei înțelepți, și aceia iau cuvântul Meu și îl cercetează și văd în el mâna lui Dumnezeu și pricep pe Domnul și pricep vremea aceasta și se curăță de tot răul din ei și din jurul lor, și vine Domnul la ei apoi și cinează cu ei, precum este scris, și așa se împlinesc cuvintele Scripturii când vine vremea împlinirii lor.

O, fiilor, binecuvântare las peste voi pentru lucrarea cărții, care se adaugă acum râului Meu de cuvânt, râu care curge din cer și se așează la voi ca să fie pus în cartea sa. Fiți plini de bucurie că lucrați pentru Domnul pe pământ, fiilor! Fiecare din voi cu ce poate, așa să lucrați la zidirea aceasta, la lucrarea Mea cu voi, care este ființa cuvântului Meu între voi și împărțită ea apoi pentru folos.

Fiți plini de pace și de hărnicie și de cumițenie și de duh umilit și de înțelepciune de sus în lucrul vostru cu Mine, fiilor! Așa micuți cum sunteți, așa puțini câți sunteți, Eu, Domnul, Îmi fac cu voi lucrarea, și toată firea, toată, fiilor, din cer și până pe pământ, de pe pământ și până în cer, toată așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor ce vor lucra cu Mine pentru răscumpărarea fapturii, precum este scris, o, fiilor.

Acum așezați-vă și dați întâietate acestei lucrări și mergeți cu ea apoi la tipar și ridicați pe mâini ființa ei spre Tatăl, iar Tatăl vă va bucura pe voi, căci se apropie tot mai aproape praznicul Rusaliilor și vom sta cu cartea aceasta pe masă în ziua aceea, iar Tatăl ne va mulțumi, măi fiilor, și vom scrie între pământ și cer șazeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român și vom face sărbătoare creștinească, cei din cer și cei de pe pământ, și vom sta cu zile de Duh Sfânt înaintea oștirilor cerești și va fi iubire ziua aceea, mare de iubire, iar Duhul Sfânt va pluti și ne va învălui și ce frumos va fi, o, ce frumos, ce frumos, fiilor. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2015